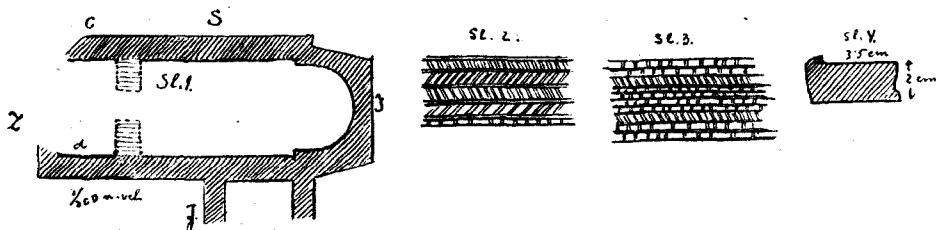

izkopan grob metnu sa svih strana jednostavne oveće ploče, medju koje polože mrtca, koga onda pokriju pločama poklopnicama (položiv iste na postrane ploče bedrenjače), a na ove tek navale zemlju, dočim se u Hrvatskoj i drugdje baca zemlja neposredno na lies. Taj način pokapanja nalazimo obično po grobovima, koje pokrivaju manji stećci, dočim je pod većima stećima grob obično čvrsto obzidan radi velike težine stećka.

(Sledi konac.)

Ruševine staro-kršćanske crkvice Sv. Barbare na otočiću Sutvari prema selu Lumbardi na Korčuli.

Megju zamjernim ljepotama dalmatinskoga primorja zauzimljе bez sumnje uprav odlično mjesto onaj divotni skup otočića, što no je iz dubina morskih iznikao na prostoru megju istočnim krajem otoka Korčule i južnom obalom poluotoka Pelješca. Najveći je i gradu Korčuli najbliži Otok (Badia) sa franjevačkijem samostanom iz svršetka XIV. vijeka. Otku na jug nižu se otočići Kamenjak i Vrnik, obadva na glasu sa svojijeh kameništa. Otku na istok, oko 1.5 pomorske milje daleko, stoji Maksan (Sv. Maksim), a njemu na jugu završuje četverokut prekrasni otočić Sutvara, udaljen od sela Lumarde 1.3 pom. milje i to put sjevero-iztoka. Na Vrniku je selo od kakvijeh četrdesetak dimova, a stanovnici mu se bave isključivo kamenarstvom — dočim Maksan niti nije obragjen, a služi samo za pašu.

Sutvara je sad svojinom umirovljenog majora g. Josipa Griesmajera, a naslijedio ju je po ženi, od korčulanske porodice Dimitri.

Usred otočića podiže se oko 60 m. visok brežuljak u podan kojega se s podnevne i sjeverozapadne strane prostire oko $\frac{3}{4}$ hektara u vinograd obragjena zemljišta. Na sred njega se sad nahodi na pola srušena kućica tačno orijentovana smjerom od istoga k zapadu, sa ulazom na zapadnoj strani (v. sl. 1.). Ušavši u kućicu opazih joj u dnu polukružnu apsidu, te se uvjerih, da je gragjena na ostancim starinske crkvice. Z dvora se ne opažaju tragovi apside, jer završuje ravnjim zidom s istočne strane, a samo su joj sjeverna i južna strana tako nagnute, da sa istočnom sačinjavaju u tlorisu kao raznosmjerne stranice istokračnoga inosmjernjaka. Pošto je u nutrnjosti oblijep samo čestimice sačuvan u apsidi, tako se jasno raspoznaće sastav starinskih ostanaka zida. Na nutrnoj strani sjevernoga platna (sl. 3) među ostalijem rukama pomanjeg kamenja opazit je dvije ruke (*a* i *b*) sastavljene od koso položenijeh pločica, koje potsjećaju na staro rimske sastav tako zvani *opus spicatum*, dočim su zasebice četiri ruke zida južnoga platna očito gragjene tijem staro-rimskijem načinom (sl. 2). U nadogragjenom sjevernom platnu bijaše od se-ljaka uzidan komad staro-kršćanskoga praga (presjek u sl. 4) pod-vratnika. Starinski temelji crkvice (*c* i *d* u sl. 1) opažaju se i pred pročeljem današnje srušene kućice. Sadašnjem ulazu služi kao nad-vratnik preragjen stari nadvratnik u obliku ravna frontona sa plo-sno-rezanim latinskim križićem po srijedi. U mrtvo ugradjeni sadašnji dovratnici rek bi da zadrže još nekoliko ulomaka starinskih. U samom dogragjenom zidu kućice kao i u gomili kod nje našao sam ulomaka *stegula* sa zavrnutijeni krajevima te nekoliko ulomaka *imbriča*, po kojima sudim, da je crkva bila pokrivena s njima. Sa crkvom usko spojeni, na južnoj strani, sačuvani su tragovi dvaju istosmjernijeh zidova, koji su mogli sačinjavati ćeliju za sakristiju (diaconicum). Veličanstvene dvije špilje, jedna pri vrhu a jedua pri dnu brežuljka na sjevernoj strani otočića izdjelane u jedrom bijelom vapnenjaku sa očitijem tragovima dugotrajne i sustavne kamenolomne rabote, izvršene sad više nepoznatijem načinom¹⁾), pokazuju da su u staro doba kamenari radili na Sutvari.

¹⁾ Današnji kamenari otvaraju kamenište s vrha te kopaju na niže sloj po sloj, tako da iskopaju tekom godina duboke jame sa okomitijem stranama, dočim spomenute dvije špilje i jedna na Vrniku, sad već porušena, pokazuju, da u staro doba nijesu ticali gornje slojeve nego bi počimali lomiti sa strane, te bi napredovali vodoravno u nutarnjosti brijege i pravili tako duboke i prostrane špilje.

Svakako je Lumbarda, pa i do nje stojeći otočići, naseljena bila od starijih Grka kako se doznaće po tolikijem ulomcima starogrčkoga natpisa, što se još objelodanjuju u ovomu časopisu, imala je dosta mnogobrojnu naselbinu i za vremena staro-rimskih¹⁾, na Vrniku su kamenari radili u petom vijeku kao što dokazuje na njemu nagjen staro-kršćanski natpis²⁾ pa su već bili i pokršteni. Posto su dakle kršćanski kamenari živili na Vrniku već u petomu vijeku, to je lako da budu radili i na susjednoj Sutvari te i na njoj sagradili crkvicu, o kojoj ime otočića kaže, da je imala biti posvećena Sv. Barbari. Da crkvica svete Barbare ne može da bude gragjena puno kašnje od početka petoga vijeka dokazuje nam staro-rimski način gragjenja njezinjeh zidova i staro-rimske opeke njezinog krova, što jih je staro-kršćansko graditeljstvo naslijedilo bilo od staro-rimskoga. U selu Lumbardi opстоји i dan danas starinska crkvica s. Barbare, obnovljena 1728. god.³⁾, koja se spominje u dokumentu iz prve polovine XV-a vijeka; prilika je dakle, da će ova bit sagragjena bila iza kako je napušteno Sutvarsko kamenište i oborila se od starosti crkvica na otočiću, čemu daje povoda misliti jednak oblik ove druge crkvice, ista orientacija i njezin položaj po kraj mora i baš prama Sutvari.

Da se je kršćanslo postepeno i bezprekidno razvijalo u Korčuli i njezinoj okolini dokazuje crkvica s. Maksima napomenuta, svršetkom X-a vijeka na otoku Maksanu⁴⁾, natstupine slavensko-bizantinske na Otku iz osmoga ili devetoga vijeka te natstupine i krstionica istoga sloga u Korčuli iz desetoga veka.⁵⁾

U Korčuli, o Nikoljudne 1891.

Frano Radić.

¹⁾ Vidi moju raspravu u *Старина* god. IV. br. 1. „Ostanci rimske naselbine u selu Lumbardi na otoku Korčuli. str. 10—25 sa tri tablice.

²⁾ V. moj članak „Staro-kršćanski nadpis“ u *Viestniku* god. IX. br. 2 str. 37—38.

³⁾ Ta je godina urezana na ključu svoda apside.

⁴⁾ Vidi moj članak „Četiri stupčića slavensko-bizantinskoga sloga u Otku kod Korčule u *Viestniku*.“ God. XIII. br. 2 str. 43—45.

⁵⁾ Vidi moj članak u *Viestniku* god. XII. br. 3 str. 81—82.